ЗА ТРИ ДНІ ДО НОВОГО РОКУ…

Три пагони. Три дощики. Три дні…
Бажаєш всім в житті благополуччя,
Бо вже стріла летить і скоро влучить
У вершника на буйному коні.

Він ще летить, хоч духу вже катма,
Ще сяють на вітрах залізні лати,
Та як же гонористому сказати,
Що далі тільки фінішна пряма?

Що далі — попіл, пір"я і луска,
Стрілу останню він уже не зловить…
Я б побажала, аби йшов здоровим,
Та я не знаю куди все зника.

Творив, що міг, всьому наперекіс,
Тепер пора у інші палестини.
А хто сказав, що вершник той – мужчина,
Якщо жіночих океани сліз?

…Три пагони зів’януть на золу,
А дощики подибають за хмари,
Тендітна жінка у сільській лікарні
Попросить з серця вирвати стрілу.

Наталя Дзюбенко-Мейс